

PROP DE VOSALTRES

Cristians perseguits

Estimats diocesans:

Fa temps que no proposava a la vostra consideració aquest tema tan important per al desenvolupament equilibrat de les relacions personals i entre els pobles. Ho vaig fer el maig de 2019 i alguns de vosaltres em van agrair llavors la referència davant una situació, i un problema, que té poques al·lusions en la nostra societat.

Ens hem acostumat a escoltar reclamacions i reivindicacions de molts sectors socials a causa de la falta de treball, d'atenció mèdica o d'una educació digna. Ens sap greu. També quan comprovem que alguns col·lectius experimenten el rebuig i l'exclusió per la seva pell, la seva ètnia o el seu nivell cultural.

Però sense menysvalorar altres dificultats i sofriments de tants grups, avui vull delimitar aquesta preocupació i fixar-me en la persecució que pateixen persones i comunitats cristianes arreu del món, precisament per la seva fe en Jesucrist. Sento que se'n parla poc als mitjans del nostre entorn i no s'hi dona excessiva importància. L'incendi i la destrucció d'una església i la matança d'un grup de catòlics en qualsevol país, digui's Nigèria o el Pakistan, no és motiu d'alarma. O la prohibició expressa de manifestar públicament la fe, tampoc constitueix un escàndol social en els nostres ambients lliures i democràtics tan propensos a aixecar la veu davant qualsevol deficiència o manca de serveis públics. No em sembla correcta l'afirmació que cada grup defensí «els seus». Cal que la per-

sona estigui sempre al centre i la defensa dels drets no és divisible segons els gustos i interessos de grup.

El tractament d'aquest gran problema ve suggerit per la lectura de l'*Informe 2023 sobre la LLIBERTAT RELIGIOSA EN EL MÓN* que elabora la institució *Ajuda a l'Església Necessitada* i que ha fet públic fa unes setmanes. L'han presentat en un doble format: un volum de 952 pàgines on es descriuen els plantejaments, els criteris, les metodologies i les conclusions de l'estudi, al qual acompanya un índex de països (més de 150, amb un estudi detallat de cadascun); i un fullet anomenat *Resum executiu* que pot ser manejat amb facilitat i aporta molta claredat per als interessats en aquesta qüestió. També per a tothom. Us aconsello la seva lectura, no us defraudarà. L'*Informe* està fet amb uns paràmetres científics que el doten d'una gran fiabilitat i els seus autors tenen una llarga experiència

perquè ja fa molts anys que treballen en aquest tema.

Només pretenc amb aquestes línies encuriosir els lectors sobre un estudi que implica tothom en els seus efectes, ens ajuda a prendre consciència d'injustícies generals i ens alerta de no caure en el lament constant sinó treballar, cadascú des de la responsabilitat que cal assumir en un lloc i en un temps determinat, evitant la proliferació d'atacs als Drets Humans i en concret, al dret a la llibertat religiosa.

A les primeres pàgines del *Resum*, després d'una introducció i un pròleg, estan sintetitzades les conclusions principals, disset, dividides en tres ca-

teories: **roja**, que indica persecució; **taronja**, que indica discriminació; i «**en observació**», amb preocupants factors cap a una important degradació de la llibertat religiosa. I s'afirma que «durant el període d'aquest informe, la persecució s'ha aguditzat i concentrat, i ha augmentat la impunitat. Això s'ha manifestat en violacions extremes de l'article 18 de la Declaració Universal de Drets Humans de l'ONU: el dret a la llibertat de pensament, consciència i religió».

Generalment, és acceptat que l'elenc dels drets s'inspira en textos evangèlics, encara que la seva aprovació solemne es va materialitzar en el segle XX; vull dir que el missatge de Jesucrist ens obliga molt més als catòlics des de fa dos mil anys.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Inauguració de la restauració de l'església de Sant Llorenç

El bisbe Salvador va acompanyar, el passat 2 de novembre, la directora general adjunta de la Fundació "la Caixa", Elisa Durán, la consellera de Cultura, Natàlia Garriga i l'alcalde de Lleida, Fèlix Larrosa, en la visita a l'església de Sant Llorenç, que va servir per donar per inaugurades les obres de restauració que s'hi han fet els darrers mesos.

L'actuació és una de les més importants realitzades en el marc del programa «Temps de Gòtic»

de la Fundació "la Caixa" i del Departament de Cultura, amb una inversió de 975.000 euros.

S'ha actuat de manera integral en el conjunt de l'església, tant a l'interior com a l'exterior, segons el projecte redactat pels arquitectes Carles Pubill i Marta Torras. S'han consolidat estructures arquitectòniques i rehabilitat cobertes per tal que el monument torni a lluir en la seva esplendor i es garanteixi la seva futura conservació.

CERCA DE VOSOTROS

Cristianos
perseguidos

Queridos diocesanos:

Hace tiempo que no proponía este tema para vuestra consideración siendo muy importante para el desarrollo equilibrado de las relaciones personales y entre los pueblos. Lo hice en mayo del año 2019 y algunos de vosotros me agradecieron entonces la referencia ante una situación, y un problema, que tiene pocas alusiones en nuestra sociedad. Nos hemos acostumbrado a escuchar reclamaciones o reivindicaciones de muchos sectores sociales debido a la falta de trabajo, de atención médica o de una educación digna. Lo sentimos. Y también cuando comprobamos que algunos colectivos experimentan el rechazo o la exclusión por su piel, su etnia o su nivel cultural.

Sin minusvalorar otras dificultades y sufrimientos de tantos grupos, hoy quiero acotar esta preocupación y fijarme en la persecución que sufren personas y comunidades cristianas a lo largo y ancho del mundo precisamente por su fe en Jesucristo. Siento que de esto se hable poco en los medios de nuestro entorno o no se le dé excesiva importancia. El incendio y la destrucción de una iglesia o la matanza de un grupo de católicos en cualquier país, llámese Nigeria o Pakistán, no es motivo de alarma. O la prohibición expresa de manifestar públicamente la fe tampoco constituye un escándalo social en nuestros ambientes libres y democráticos tan propensos a levantar la voz ante cualquier deficiencia o carencia de servicios públicos. No me parece correcta la afirmación de que cada grupo defienda a «los suyos». Es necesario que la persona esté siempre en el centro y la defensa de los derechos no es divisible según los gustos o intereses de grupo.

Sugiere el tratamiento de este gran asunto la lectura del Informe 2023 sobre LIBERTAD RELIGIOSA EN EL MUNDO que elabora la institución Ayuda a la Iglesia Necesitada y que ha hecho público hace unas semanas. Lo han presentado en un doble formato: un tomo de 952 páginas donde se describen los planteamientos, los criterios, las metodologías y las conclusiones del estudio al que acompaña un índice de países (más de 150, con un estudio pormenorizado de cada uno); y un folleto llamado *Resumen ejecutivo* que puede ser manejado con facilidad y aporta mucha claridad para los interesados en esta cuestión. También para todos. Os aconsejo su lectura, no os defraudará. Está hecho el Informe con unos parámetros científicos que le dotan de una gran fiabilidad y sus autores tienen una larga experiencia pues que llevan muchos años trabajando sobre esto.

Sólo pretendo con estas líneas despertar la curiosidad de los lectores sobre un estudio que a todos nos implica en sus efectos, nos ayuda a tomar conciencia de injusticias generales y nos alerta a no caer en el lamento constante sino trabajar cada uno, desde la responsabilidad que asuma en un lugar y en un tiempo determinado, evitando la proliferación de ataques a los Derechos Humanos, en concreto al derecho de la libertad religiosa.

En las primeras páginas del *Resumen*, tras una introducción y un prólogo, están sintetizadas las conclusiones principales, 17, divididas en tres categorías: **roja** que indica persecución, **naranja** que indica discriminación, y **«en observación»** con preocupantes factores hacia una importante degradación de la libertad religiosa. Y se afirma «durante el período de este informe, la persecución se ha agudizado y concentrado, y ha aumentado la impunidad. Esto se ha manifestado en violaciones extremas del artículo 18 de la Declaración Universal de Derechos Humanos de la ONU: el derecho a la libertad de pensamiento, conciencia y religión».

Es comúnmente aceptado que el elenco de los derechos se inspira en textos evangélicos aunque su aprobación solemne se materializó en el siglo XX. Quiero decir que el mensaje de Jesucristo nos obliga mucho más a los católicos desde hace 2.000 años.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Gregorio Luri obre el curs a l'IREL

El professor i filòsof Gregorio Luri va inaugurar, el passat 2 de novembre, el curs 2023-2024 de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), amb una lliçó inaugural pronunciada

a la sala d'actes del Rectorat de la Universitat de Lleida. La conferència titulada «Aprender de la vida» va ser un bombardeig de conceptes que va convidar l'auditori a la reflexió, sota la premissa que la ciència no arriba a explicar del tot l'abstracció de la vida i de la fe. «La unitat del Tot no es pot explicar des d'un únic saber», va concloure Luri.

El concepte d'aprendre serà el fil conductor de les diferents conferències que proposa l'IREL per a aquest curs, que s'allargaran fins al proper mes d'abril, amb ponents com Natàlia Méndez, Maria José Rosell, Montse Esquerda, Marc Galceran, Joan Ordi i Teodor Suau.

Arrenca amb èxit el Cinefòrum
de la Pastoral de Joves

Una cinquantena de persones, entre joves de la Delegació Pastoral de Joves, usuaris d'Arrels i alumnes del Col·legi Episcopal, van assistir el 5 de novembre a la primera projecció del cicle Cinefòrum a l'Acadèmia Mariana. Els assistents van poder veure la pel·lícula *Titanes. Hicieron historia*, i després van fer un debat sobre el film, que tracta de la forma de lluitar contra l'estigma racial en el context de l'Amèrica dels anys setanta.

D'altra banda, els joves que aquest estiu van anar a la JMJ de Lisboa es van retrobar el 4 de no-

vembre en un dinar a la parròquia de Montserrat. Una quarantena de joves i pares van participar en la trobada després d'assistir junts

a l'ordenació presbiteral de Mn. Joshua Enrique Carrillo, molt actiu en aquests anys a la Pastoral de Joves.

Nomenaments

Monsenyor Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

• **P. Joan Badia Morera**, ocd, nomenat consiliari diocesà de l'ACO a Lleida, amb data 23.10.23.

• **P. Joan Badia Morera**, ocd, nomenat delegat diocesà de Pastoral Obrera, amb data 23.10.23.

• **Joan Burballa i Noria**, nomenat president del Servei de Colònies de Vacances, amb data 27.10.23.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

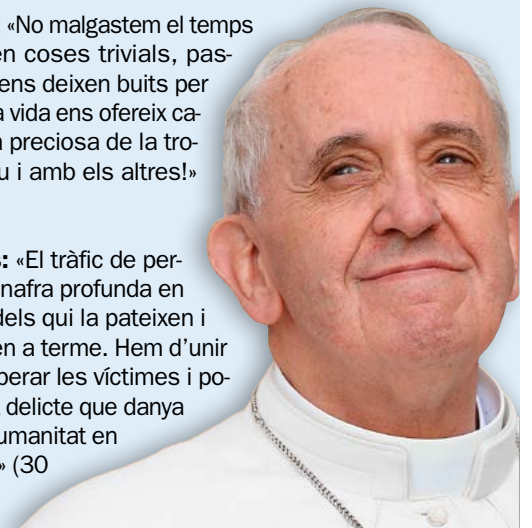
@Pontifex_es: «Imaginem una llavor: és petita, gairebé no es veu, però fa créixer plantes que donen fruits. La Paraula de Déu

és així; pensem en l'Evangeli, un petit llibre, senzill i a l'abast de tots, que produeix vida nova en qui l'acull» (18 de juliol).

@Pontifex_es: «No deixem sols els ancians, la seva presència en les famílies i en les comunitats és molt valuosa, ens dona la consciència de compartir la mateixa herència i de formar part d'un poble en el qual es custodien les arrels» (22 de juliol).

@Pontifex_es: «No malgastem el temps i la llibertat en coses trivials, pasatemps que ens deixen buits per dins, mentre la vida ens ofereix cada dia la perla preciosa de la trobada amb Déu i amb els altres!» (30 de juliol).

@Pontifex_es: «El tràfic de persones és una nafra profunda en la humanitat dels qui la pateixen i dels qui la duen a terme. Hem d'unir forces per alliberar les víctimes i posar fi a aquest delictes que danya greument la humanitat en el seu conjunt» (30 de juliol).

Joshua Carrillo, nou prevere

La Catedral de Lleida es va omplir aquest passat 4 de novembre per acollir l'ordenació presbiteral de Joshua Carrillo Saldaña, de 29 anys i originari d'Ixtlán del Río, a Mèxic. A la cerimònia hi van assistir més de 400 fidels i un centenar de mossens i diaques, presidits pel bisbe Salvador Giménez i el bisbe emèrit Joan Piris.

En l'homília, el bisbe es va dirigir a tota l'assemblea i, en especial, al nou sacerdot, recordant les paraules de l'Evangeli «feu el que us diuen, però no feu el que ells fan», fent referència al fet que Déu demana coherència amb la seva paraula. També va recordar que Joshua ve de «terres llunyanes, però aquesta casa és la casa del Senyor, tant a Mèxic com aquí a Lleida». Respecte al salm «el Senyor és el meu pastor, no em manca res», li va dir al nou prevere: «Amb Ell mai no et faltirà res». Per acabar, va demanar al Senyor «que envii més operaris al seu ramat, perquè ens en falten», fent referència a la falta de vocacions a l'Església.

Després de la celebració, Mn. Joshua es va dirigir als presents, entre els quals hi havia els seus pares, la seva germana, avis, tiets, cosins, amics i mossens mexicans: «El Senyor m'ha donat un gran do, m'ha estimat i m'ha donat una nova vida, amb la qual vull estimar totes les persones que ha posat al meu camí».

El nou prevere va donar les gràcies al bisbe, al bisbe emèrit, als rectors amb qui ha treballat i a la seva família. A més, també va animar els joves que sentin la crida de Déu, a seguir aquesta vocació: «Val la pena».

L'Esplai Epis celebra els 50 anys

L'Esplai Epis ha obert la celebració dels seus 50 anys. L'any 1973, el Col·legi Episcopal va iniciar aquest espai per als joves de la ciutat i, cinquanta anys després, aquest projecte ha evolucionat fins a educar en valors a un gran nombre d'infants i joves anualment. El bisbe Salvador va inaugurar el passat 5 de novembre els actes del cinquantenari, que tindran continuïtat al llarg del curs, amb una conferència formativa el 16 de febrer, una festa d'aniversari al pati del col·legi el 20 d'abril i la restauració de l'ermita de Sant Antoni a la Casa de Colònies de Montsant

(Vilaller) durant el mes de juliol. La cloenda de l'any del 50 aniversari es farà el 15 de setembre, també a Vilaller.

REFLEXIONS

Longevitat indefinida: somni o malson? (II)

Alguns autors transhumanistes no es limiten a defensar la prolongació de la vida humana, sinó que plantegen la possibilitat d'una existència postbiològica. La utilització d'escàners permetrà, segons ells, obtenir en el futur un escanejat complet de la matriu sinàptica del cervell d'una persona i aquesta es podrà reproduir en un ordinador. Altres defensen la creació d'éssers superinteligents, fruit de la combinació d'elements orgànics i cibernètics. Són els anomenats cíborgs, criatures en part orgàniques i en part mecàniques.

Hem de preguntar als transhumanistes si un món en el qual, hipotèticament, ningú no envelleixi serà, de veritat, el millor dels mons possibles, per emprar l'expressió de G. W. Leibniz (1646-1716). El nostre món actual ha conegut un increment espectacular de les expectatives de vida i, no obstant això, estem convençuts que no es pot dir, amb sensatesa, que visquem en el millor dels mons possibles. La qüestió determinant no rau en els anys que podem atresorar al llarg de la nostra existència, sinó com dotar-la de sentit, de significat, com fer que aquesta estança en el món hagi valgut la pena.

La qüestió del sentit no es relaciona amb els anys, sinó amb l'argument, amb el guió de la pròpia vida. Dilatar els anys no significa garantir el sentit. Mentre ens preocupem per incrementar la longevitat de les persones, hem d'afrontar, paradoxalment, un nou problema social: el de la fatiga vital. Fatiga que, sobretot, pateixen les persones grans en els països més desenvolupats del planeta. En un país com Holanda, per exemple, s'ha discutit, recentment, si l'argument de la fatiga vital podria introduir-se com un supòsit més per despenalitzar l'eutanàsia.

Aubrey De Grey (1963) argumenta que el coneixement fonamental necessari per desenvolupar una medicina efectiva contra l'envelliment ja existeix, en gran mesura. Treballa en la identificació i en el desenvolupament d'enfocaments específics per invertir el sentit de diversos aspectes de l'envelliment, o, com defineix ell mateix, el conjunt d'efectes secundaris del metabolisme acumulats que eventualment ens maten i d'enfocaments més proactius i urgents per augmentar l'esperança de vida saludable humana.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3 / Lc 21,1-4]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3 / Lc 21,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3 / Lc 21,12-19]. Sant Sadurní o Serni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i màrtir; sant Demetri, màrtir; santa Il·luminada, verge.

30. ■ Dijous [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, verge i màrtir.

DESEMBRE

1. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3 / Lc 21,29-33]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3 / Lc 21,34-36]. Sant Silvà, bisbe; bea-

ta Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17; 64,1-4-8 / Sl 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prevere jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

Jesucrist, Rei de tot el món (A)

COMENTARI

«Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar...»

És clar que la reialesa avui és un fet controvertit: té partidaris i detractors. Parlar de Crist Rei pot semblar més propi d'altres èpoques. Però si ens fixem en els textos litúrgics veurem que Crist Rei no té res a veure amb l'àmbit polític. L'evangeli d'avui presenta Jesús com a Rei que dona possessió del seu Regne, a qui?: *Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.* Dit d'una altra manera: entren al seu Regne tots aquells que han estimat els germans i els han estimat amb fets molt concrets. I quan parlarà dels qui no entren al seu Regne farà la mateixa acusació: *Quan tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despullat no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó no em vau visitar.* Fixem-nos que no han fet res de mal contra els germans; han deixat de fer-los-hi el bé: és el pecat d'omissió, no ajudar el germà quan ho necessitava. Pertànyer al Regne de Jesús vol dir estimar els germans. I per això la primera lectura no parla tampoc de Déu com a rei vencedor sinó com a un *pastor: Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, les pasturaré totes amb justícia.* De forma diferent, Ezequiel diu el mateix que Jesús a l'evangeli. El domini contra tots els enemics de Crist serà al moment que Crist *destituirà tota mena de sobirania d'autoritat o de poder i posarà el Regne en mans de Déu el Pare. El darrer enemic serà la Mort.* Jesús és Rei perquè es Senyor de tota la creació i ha vençut el gran enemic, la Mort. Nosaltres si estimem els germans amb fets concrets formem part del seu Regne, *quan Déu serà tot en tots.* Jesús ens ensenya a vèncer els nostres enemics que són l'egoisme, el desinterès, no ajudar els germans, no preocupar-nos pels altres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: «Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.» Els justos li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?» El Rei els respondrà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.» Després dirà als de la seva esquerra: «Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despullat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.» Ells li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?» Ell els contestarà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.» I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después, el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda. Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme». Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?». Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis». Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo». Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna.»